

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Gang indtager det Standpunkt at svare: Stemmer ikke.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer), der begrundede den Stilling, som Partiet her indtager, udtalte, at den skyldtes, at man ikke var tilfreds med de Oplysninger, der er fremkommet angaaende Berettigelsen af Forhøjelsen. Jeg vil gerne hertil sige, at for mig staaer det saadan, at naar Rigsdagen har vedtaget en Lov, hvorefter der nedsættes et Priskontrolraad, saa maa det formodentlig være, fordi man mener, at et saadant Raad med de Beføjelser og Bemyndigelser, det faar, bedre vil være i Stand til at bedømme Priserne end Rigsdagen og andre; og naar saa dette Priskontrolraad er i Virksomhed med dette Formaal, bør man efter min Mening have Tillid til det og stole paa de Oplysninger, der fremkommer derfra. Jeg tror, det vil være umuligt for Rigsdagen og for andre at paatage sig det Ansvar at bedømme de Regnskaber, der foreligger, naar man skal afgøre disse Forhold. Formaalet er at begrænse Prisstigningerne og ikke at forhøje Priserne; men i en Situation som den nuværende maa man erkende, at der udefra sker saa store Prisstigninger, at vi ikke helt kan undgaa det. Det er Priskontrolraadets Opgave at begrænse dem saa meget som muligt, og saa mener jeg, at enten maa man have Tillid til Raadet og følge det, eller ogsaa har man ikke Tilliden, og saa bør man naturligvis ikke bibeholde Raadet.

Angaaende Spørgsmaalet om Ombytningsskorn vil jeg gerne sige, at jeg ikke er uenig i, at det bør være saadan, at de Landmænd, som afleverer Brødkorn og skal købe Korn igen, ikke lider Tab ved denne Ombytning, men jeg mener ikke, det er et Spørgsmaal, der skal ordnes her; det bør ordnes paa anden Maade ved, at der ydes Tilskud til Nedsættelse af Priserne for indført Korn; det gjorde vi jo, i alt Fald delvis, i Efteraaret, da vi gennemførte Udligningsloven, og jeg mener ogsaa, at det, naar vi nu til 1. Februar skal have Loven forlænget, bør ske igen.

Det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange) beklagede den foreslaaede Efterbeskatning af Lagrene og navnlig, at man ikke fra Regeringens Side vil give Tilsgagn om Tilbagebetaling, naar denne Ordning ophører. Det mener jeg ikke man kan gøre for Øjeblikket. Under Hensyn til, hvad man ellers plejer at foretage sig ved Efterbeskatning, og til de Konsekvenser, det kan have, mener jeg ikke, man kan gøre det. En helt anden Sag er, hvis Ord-

ningen ophører, og man til den Tid maa erkende, at det er rimeligt, saaledes som det ærede Medlem nu mener; saa maa man tage Spørgsmaalet op, og saa finder man vel ogsaa Veje; hvis det er nødvendigt.

Det ærede Medlem spurgte, om Datoen 24. Januar ikke var forkert. Nej, den maa fastholdes. Det er i Dag, det gælder, og der er fritaget 1 000 kg for enhver, hos hvem Optællingen foregaar; det er sikkert tilstrækkeligt til at dække Dagens Salg, saaledes at der ikke begaas nogen Uret.

Med Hensyn til Frigivelsen af Hvede, som det ærede Medlem sagde at jeg havde bebudet, vil jeg gerne oplyse, at den Hvede, der her er Tale om, ikke maa indgaa i Handelen efter de tidligere Bestemmelser, og den maa det heller ikke nu.

Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Korn, som har taget Skade og derfor ikke kan bruges til Menneskeføde, maa indgaa i Handelen, kan jeg svare, at det maa det, men det maa naturligvis ikke betales over Maksimalpris.

Til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) skal jeg kun gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem udtaler, at Lovforslaget er en Gave til Møllere og Bagerne, synes jeg, det er helt overflødigt at svare ham.

Jens Høyer: Den højtærede Minister mener, at Rigsdagens Partier uden Kritik bør tage de Oplysninger, som ved en saadan Lejlighed fremkommer fra Priskontrolraadet. Ja, det var vist i Grunden ogsaa Indstillingen til at begynde med, men jeg hørte jo i Folketinget, at der fra forskellige Sider blev pillet ved de Tal, som var anført i Bemærkningerne, og det førte til, at der i det nedsatte Udvalg blev forlangt mere detaillerede Oplysninger om Beregningsmaaden og Resultatet, og saa viste det sig jo, at vore Medlemmer af Folketingsudvalget ikke følte sig overbeviste om, at det var nødvendigt at gaa til denne Aktion, idet de mente, at man var for tidligt paa Vej, og at de Tal, man opererede med, var for høje. Vi skal jo ikke løbe om Kap og søge at skynde os med at faa Priserne sat op, selv om der er en Stigning undervejs og kan konstateres nogen Stigning; det maa tværtimod være vor Opgave at holde Priserne nede længst muligt. Møllerne og Bagerne, som der her er Tale om, var vel heller ikke gaaet til Grunde, selv om det havde været en Maaned længere, saa de havde faaet Tid til at komme frem med fuldgyldige Beviser for, at det var nødvendigt at faa Franskrødet forhøjet med den fulde Øre, som det nu skal